

לפנות ערב בא אצלי ולטר איתן. סיפר על הנעשה בצרפת ביחס לישראל. צרפת מחולקת

לתעשים אזוריים, ובכל אזור יש הנהגה אזורית נבחרת, ואלו קובעים דעה הקהל בצרפת. כניגוד

לאנגליה שעמוני לונדון הם הכי נפוצים הרי בצרפת ההשפעה היא לעתונות האזורית. עשר הנהגות

אזוריות כבר ביקרו בארץ ושבו מלאי התפעלות. הוא בטוח ^{שכך} יעשו כל האזוריים.

מלרו שביקר במצרים אמר לו כי נאצר רואה רק שני גורמים במה"ת: מצרים וישראל, כל

השאר אין להם ערך. נאצר עצמו שקוע בבעיה מצרית אחת: גידול הילודה. ההתפתחות אינה מדביקה

הרבוי הטבעי. כל מה שעשה נאצר עד עכשיו - עשה בכוח הצבא. מניעת ההריון אינו יכל לעשות בכוח

הצבא - והוא חוזה ומבולבל. מלרו היה זמן רב גם בסין. סיפרתי לו מה שאמר מנדס-פרנס, כי אבוא

לפרים והשגרירות הסינית חסדר לי נסיעה לפרים. איתן אינו מאמין. השגריר הסיני בפרים לא יעשה

הדבר הקל ביותר בלי הוראה מסין. א שאלתי אם ידוע לו יחסו של דיגול לאיחוד אירופה.

ענה - שאין איש בצרפת יודע מה חושב דיגול על העתיד. איש לא ידע בשנת 1958 מה דיגול חושב

על אלג'יר. הוא אינו מגלה לאיש מחשבותיו. האיש הקרוב לו ביותר הוא מלרו - הוא לא מתייעץ

גם אחר. מלרו יבוא הנה ב-19 באי לשבוע ימים בערך.

באו אצלי גם הרי לוי ^{אמאק} ויוסף יעקבסון. אמרתי להרי לוי שיתן לי עשרה אנשים

שאפשר לסמוך עליהם אזמין אותם הנה ואסביר להם מהי חשיבותו של הנגב ולמה היא המדרשה. הציע

לי לבוא לארה"ב. אמרתי לו שהשנה לא אעשה זאת. מוטב שיבואו הנה. אמר לי יש לו כבר 2

3 אנשים: סס רוסברג, באור, והוא.

20.4.66, יום ד'

בא אלחנן. הוא כבר שנתיים בקבוצ חזרה. חזר במאי 1964 למשק. המתנגדים להליכחו הם

כולם - גם חברי רפי וגם חברי מפאי. הבטחתי לגשת לקבוצ לשיחה עם החברים.

אחריו בא דוד ליפשיץ. מחר ישיבת ועדה רפי לעיבוד מצע (בוועדה דיין, פרס, בר

וולפנזון), אביזוהר, גד יעקבי, יהודית שמחוני (ועוד). הישיבה מחר בארבע. ליפשיץ מפקח

בצורך של פרוגרמה. אינו טבור כמוהו. הכרחי להגיד מה אנו רוצים ומה אנו לא רוצים.

ליפשיץ מסר לי דבר הוועדה שהוא הכין.

אחריהם בא שמעון. בארץ נמצא רוברט סולד. שמעון רוצה לצאת לגנף למכון מדעי

בינלאומי. יגאל ידין, מ. שמירא, פנחס רוזן וי. בן אהרון רוצים לחכין משהו ליום הולדתו.

יצחק רבין מתפעל מיחס ארצות אסיה לישראל: דיבר עם נסיך קמבודיה, אם מנהיג סינגפור, עם

נשיא מיליפינים (מרקוס) עם אנשי חיילנד. עם נה וין (זה שאל עלי על שמעון ופעל גולדה)

שמעון בחשובה לשאלתי מה קרה בוועדה חו"ב בדיון על "המחדל הכמחוני": בחל הציע להזמין אוהי,

אולם היו"ר, דוד הכהן מיכס שלא להזמין. כשנשאל על כך בקול ישראל ענה: עמה זאת לא להעמיד

אח אשכול בכצב לא נוח. הוא מציע לדרוש מוולפסון סכום כסף לעבד חכניה כלכלית למדינה.

בשחים יצאתי לבדי לחנכת קריה וולפסון, בכניסה לחיפה היו מעצורים מצד ההכנות למצעד.

הנאומים נמשכו שעה (רב מקומי, אבן, גולדשטיין, וולפסון) בחמש חזרות הבייתה.

כתבתי מכתבים לחברי הממשלה בדו"ק לא אשתחף במצעד. שלחתי המכתב לעחוננים.

21.4.66, יום ה'

רשימתי (חשובה למ. אסף) הופיעה הבוקר בדבר. כמו כן הדמיסו כל העחוננים מכתבי לחברי

הממשלה.

בא לבקרנו זאב לויין, שניהל המחלקה הסדינית בהסדרות ונתמנה לשגריר בקניה

(ניירובי). יש שם ישראלים - נכדי אנשי בילו. אם כי מדברים עברית בביחם - בניהם נוסעים

ללמוד לאנגליה.

אחר כך בצה הנה בנשוב, עיראקשה, מורה לאנגליה. המציאה שיטה ללמד אנגליה בב"ס יסודי

ע"י ניקוד - שיקל על הילד קריאה. איך לקרוא a, u, θ , אם לבטא w וכדומה. רוצה

שבמדרשה יבחנו השיטה. אמרתי לה שבמדרשה יש רק ב"ס תיכון, ושיטה זו לא נחוצה להם. אם

הזדמן עם זיאמה אומר לו שיטיל על אחד מעובדיו שמספל בחינוך יסודי (מחחילים ללמד אנגלית